

- Ami**
I. Tvař se trochu nostalgicky, už tě nikdy nepotkám,
F **G** **Ami**
máš to jistý provždycky, nastav uši vzpomínkám,
jak tě znám, i v tuhle chvíli měl bys řeči peprný,
F **G** **Ami**
jak tenkrát, když nám tvrdili, že je vítr stříbrný.
- F**
R. A tváře měli kožený, my jim zdrhli z průvodu,
Dmi **D**
zahodili lampióny a našli hospodu,
F
ale taky Jacquese Brela a s ním smutek z cizích vin
Dmi **D**
a žádostivost těla a pak radost z volovin,
Ami
a ta nám zbejvá.
2. Po večerech pro diváky dělali jsme kašpary,
pak na zemi dva spacáky - náš Hotel Hillary,
slavný sliby jsme už znali, i to, jak se neplní,
a cenzoři nám kázali o správném umění.
- R. A tváře měli kožený...
3. A tak válčím s nostalgií, bují ve mně jako mech,
a pořád všechno slibují starý hesla na domech,
ty jsi splatil všechny dluhy, i za Hotel Hillary,
a já vyhážu ty černý stuhy funebrákům navzdory.
- R. Vždyť mají tváře kožený, my jim zdrhnem z průvodu,
zahodíme lampióny a najdem hospodu,
a tam svýho Jacquese Brela a s ním smutek z cizích vin
a žádostivost těla a pak radost z volovin,
||: a ta nám zbejvá. :||